

У горах, серед каменю й снігів

Максим Рильський

У горах, серед каменю й снігів,
Де слід людини око бачить рідко,
Малюється на синім небі чітко
Мислівська хатка, притулок орлів.

Огорне скелі снігова намітка,
В проваллях загуркоче Божий гнів, —
Ми сидимо, пильнуєм шашликів,
У шахи граєм і п'ємо нешвидко.

Колись, як Байрон гордий оповів,
В такій же хаті Манфред відпочив,
Щоб знов на прю із фатумом устати.

Так ми, — як день розквітне молодий, —
Підем зі смертю в шахи погуляти,
Ступаючи по стежці кам'яній.